

ПРАВДА

Независимъ обществовъ Българскъ

ИЗЛАЗА СЕДМИЧНО

Издатель — Н. Бобевъ.

Писма, парично, се адресиратъ:
Администрация в. „Правда“ — Плевенъ
Абонаментъ единъ лева годишно.
странство 8 лева

— Единъ бр.) стотинки —

За обявления по споразумение

Отъ 1 мартъ т. г. се установява въ гр. Плевенъ Старозагорския АДВОКАТЪ

Цоню Я. Бръшляновъ

Защитава дѣла прѣдъ всички сѣдилища.

Писалище срѣщу каметника.
2 — 4

Акционерна Банка „Напрѣдъкъ“
Плевенъ.

ПОКАНА

Управителния съвѣтъ ками господата акционеритѣ на XI редовно годишно събрание, което ще стане въ помещението на Банката на 30 мартъ тази година, въ 9 часа прѣдъ обѣдъ.

Дневенъ редъ:

1) Докладъ на управителния съвѣтъ за дѣятелността на Банката прѣзъ изтеклата 1907 год.

2) Докладъ на провѣрителния съвѣтъ за направенитѣ ревизии и провѣрка на годишния „Балансъ“ и сметката „Печалби и Загуби“.

3) Приемане на „Баланса“ и сметката „Печалби и Загуби“ за вѣрни съставени, освобождаване отъ отговорностъ управителния съвѣтъ и постоянното управление и разрѣшаване да се раздаде на акционеритѣ принадлежащата се печалба.

4) Избиране трима членове за управителния съвѣтъ, трима за провѣрителния съвѣтъ и двама помощници на послѣднитѣ.

5) Разрѣшаване кредитъ за бюджета на банката за 1907 год. съгласно чл. 33 отъ устава.

За право участие въ събрание то акционеритѣ депозиратъ акциитѣ си: въ Плевенъ при касата на банката, въ Варна при клона на банката, въ Русе, София, Пловдивъ, Търново и Бургасъ при Българ. Народна Банка най-късно до 27 мартъ т. г. включително.

Ако събранието не стане на горната дата, отлага се за 6 априлъ същата година.

Плевенъ, 9 мартъ 1908 г.

Отъ Управ. Съвѣтъ.

Бр. Е. Пенкови — Плевенъ

Прѣдставителство и складъ за земеделѣчески машини отъ фабриката на HOFHERR ET SCHRANTZ — Виена — Будапеща.

Цѣноразписи при поискване изпращае бесплатно.

ОЧАКВАМЕ ПОРЪЧКИ.

Молимъ редакциитѣ до които изпращае вѣстника си да ни прашатъ и тѣ въ замѣна изданията си.

Обявление

Съобщавамъ на г. г. членоветѣ на Чиновническото Кооперативно Спестовно Застрахователно Дружество, че разпискиитѣ имъ за инкасиране се изпращатъ на менъ. При това, умолявамъ всички ония господа, които иматъ жемание, да станатъ членове на това дружество, да се отнесатъ до мене.

Съ почитание:

Коста Вараковъ.

(въ аптеката на Л. Петровъ.)

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Честъ имамъ да обявя на г. г. тютюнопродавачитѣ и пушачитѣ, че въ склада ми сж доставени старѣ отлежалъ тютюнь и разни качества папирози, освѣнъ отъ фабриката „Съединение“ въ гр. Балчикъ, на която имамъ прѣдставителството, още и отъ разни други фабрики — Ванаро (бившъ Ставридесъ), Мардасъ, Томасиянъ, Джеферъ Порсилъ, Ганевъ & Кърджиевъ и др.

Надѣвамъ се, че тютюнитѣ и папирозитѣ отъ склада ми ще задоволятъ и най-притенциозния пушачъ. Вѣрвамъ, че както ония, които желаятъ да продаватъ, така и ония, които желаятъ да пушатъ ароматиченъ тютюнь ще се увѣрятъ въ това, слѣдъ като посѣтятъ склада ми.

гр. Плевенъ ул. „Александровска“.

Съ почитание:

Никола В. Георгиевъ.

Своеволия ли?

Не малко резултатенъ ще бжде опитътъ ни да направимъ единъ обстоенъ обзоръ по развитието на нашитѣ държавенъ животъ въобще, отъ освобожденнето ни до сега: ще се убѣдимъ, че, прѣзъ единъ периодъ отъ 30 годишенъ самостоятелъ политически животъ, нашата татковина е била само арена на своеволията и такава за разиграване съ потиснически похвати на ниски партизански страсти, а не държава, въ която да сж се догонвали засилващитѣ се съ течението на годинитѣ вълни на мъдро управление...

Наченато е почти съ своеволия, така е вървѣло, върви и до днесъ и ще продължава, може би, още за дълго. А това положение се е отразило твърдѣ некрасиво въ живота на държавата и не малко е понижило престижа на висшитѣ държавни институции, главно на министерствата и Народното Събрание, като съ това се даде възможность да властвуватъ не хората на народниятъ суверинитетъ, а ония, поклонницитѣ на личнитѣ режими. Примѣри за „пелзата“ отъ личнитѣ режими имаме прѣсни въ паметта си, та е неуждно сега да изброяваме такива.

Съзнавайки наличността на своеволия въ управлението на държа-

вата и лошитѣ послѣдствия отъ послѣднитѣ, въпрѣки постановленията на Конституцията, нужно е да се запитаме, какво би могли да сторимъ, за да се отървемъ отъ тѣхъ? — Разбира се, че нищо повече за сега отъ това, да заработимъ за да се положатъ основи за едно системно политическо възпитание на широкитѣ народни маси. Само съ подобна една дѣйностъ ний ще можемъ да нагонимъ единъ траенъ строежъ на политическиятъ битъ у насъ. Само политически възпитаниятъ народъ може да има бойка, трайна организация, а слѣдователно и мощна, за да налага своитѣ искания за нареждане разумна финансово икономическа и обществено-политическа практика въ държавата.

Липсата на политическо възпитание е причината и за „приливитѣ“ и „отливитѣ“ къмъ партиитѣ при идванетоъ имъ на властъ и при падането отъ нея, а отъ тукъ и тѣхвата слабостъ. Котерийнитѣ партии нѣматъ идейни членове, тѣ сж повечето службогенци и гешефтари. А всякото то да дава почва да се игнорира парламентаризма и дава ходъ на своеволията, като се викагъ на властъ ония, които сж най-подходни за даденъ моментъ и слѣдъ постигване сложената отъ монархизмътъ цѣль да се натирватъ и повикватъ други.

Слѣдъ всичко това ний мислимъ, че е вече време да си прѣгради пътя на своеволията, а открие тоя на мъдрото управление. Но това нѣма да дойде наготово, а съ работа, и то неустанва, за политическото съставяване на гражданството въобще, което е рѣшающиятъ факторъ въ нашата държава. Само когато бжде организирана добръ народната воля, ние можемъ да кажемъ, че властвува демокрацията, иначе тя не властвува, а е покорна рая и търпи потисничеството, като незнающа правата и задълженията си въ и къмъ държавата.

Прочие, на работа за възпитанието на демокрацията, за да се създаде истинска демокрация и се прогласи нейниятъ триумфъ!...

Искатъ нови гимназии.

Подъ горното заглавие бѣхъ писалъ една статия, по която обѣцахъ да се повърна, но което поради независящи отъ менъ причини, неможахъ ведвага да сторя. Но има и друга една причина, която ме принуди да почакамъ. — Тѣзи бѣ тая, че г-нъ Вълевъ, учителъ въ тукашната прогимназия, почна да ми отговаря. Чакахъ да свърши той.

Както е извѣстно на ония, които сж чели статията, азъ подържахъ тезата, че за насъ, въ България, сж нуждни повече професионални училища, че ние сме една земеделска страна par exelens и че всичкото ни вни-

манье въ просвѣтително отношение, трѣбва най-главно тамъ да бжде обрнато, защото земеделѣската маса е тѣзи, която има най-голяма пужда отъ наука за своя занаятъ; че същото почти положение е и при занаятчиитѣ и другитѣ дребни съсловиия, които при дневнитѣ уголѣмени нужди, едва издържатъ поминѣка си, че въ съществуващитѣ днесъ гимназии, не се дава наука съобразно нашитѣ икономически условия; че и тѣ трѣбва да съществуватъ, обаче въ едно поограничено число, а въ замѣна на това, страната да се покрие съ професионални училища, които да даватъ реални звания, реална наука, която да искара хлѣбъ, а не на това горѣ, да искаме откриване на още нови гимназии. Азъ разгледахъ въпроса много обективно и който е челъ моята статия по-рано, вѣрвамъ да не ми отказва това. Но г. Вълевъ, като ми отговаря, туря въпроса на чисто лична почва. Той почва и свършва съ псуване по моята скромна личностъ, съ единъ езикъ достоенъ не за еднѣ учителъ отъ една прогимназия. Вредъ въ свѣта, който уважава сво-

то има най-елементарно понятие на приличие, при разглеждането на единъ такъвъ сериозенъ въпросъ и то въ печата, не си служи съ езикъ, съ какъвто си е послужилъ при отговора си г. Вълевъ. На такъвъ отговоръ, какъвто г. Вълевъ дава, всѣки разуменъ човѣкъ, би погледналъ съ дълбоко прѣзрѣние, ако не и нѣщо повече, защото г. Вълевъ ще се съгласи, че нищо нѣма по лесно отъ това, да наругаешъ нѣкого лично, за което не се изисква ни много умъ, ни знания, толкова повече, че никой отъ насъ не е ангелъ на тѣзи грѣшна земя, а грѣшкитѣ сж присѣщи човѣку. Но въ отговора на г. Вълевъ има нѣщо още по-отвратително. Като му се ще, да се присламчи по близо до управляющитѣ, защото — не олуръ, не олмасъ, а тѣзи му тенденция се чете вредъ между редоветѣ въ отговора му, той се провиква: „100 драгиевци и забуновци да се изирѣчатъ съ своя земеделѣски байракъ по пътя на културното развитие...“ то пакъ Плевенъ щѣлъ да добие това, което му се слѣдвало. (Сега г. Вълевъ иска за Плевенъ вече двѣ двойни гимназии). А въ продължението си той на едно мѣсто, като дава себе си за единственъ патентованъ доброжелателъ на плевенци, надутъ, надутъ, ни чеге нотация: „и добръ ще сторите, г. Забуновъ да зарѣжите неблагодарнитѣ плевенци, да вземете тѣпана и хайде при своя сподвижникъ Драгиевъ. Културната история отдавна Ви сирѣдѣлила най-свѣтлилъ си страници (sic) Въ нея вашитѣ подвизи въ миналото, а вѣроятно изъ едно блиско бъдаще, ще съперничатъ съ ония на знаменития въ древността атински демокогъ Клеонъ“. Това сравнение г. Вълевъ — за да не го мислятъ хо-

рата за толкова простъ, придружилъ съ една звъздичка, подъ която обяснява кой и какъвъ е Клеонъ. Съ други думи това ще рече: „Ей вие тамъ, които управлявате не виждате ли нашитъ грижи да ви създадемъ гимназии въ градътъ, а съ това да ви спечелимъ и повечко гласове, защото държите този негодникъ още, който се явява противъ това наше съкровено желание и който трѣбва да зарѣжи „неблагодарнитъ плѣвници“ и да върви тамъ нѣкъдѣ си.“ Какъ да се окачестви г. Вълевъ това? Нѣма ли признаци тукъ отъ такова нѣщо, като чупене на грѣбнакъ? Напразни усилия г. Вълевъ. Ония които управляватъ знаятъ това и безъ даимъ казвате вие. Послѣ г. Вълевъ обвинява въ невѣжество и недобросъвестностъ; ами добросъвестно ли е това да отказвашъ човѣку и пуждното образование, което той има, а да го искарвашъ едва ли не съ първоначално образование съ още нѣкакъвъ 4 класъ, а на това отгорѣ да се заключава: съ какво достойнство той заема директорско мѣсто. Ами вие г. Вълевъ като наричате лозарското училище въ всѣки два реда тъй добросъвестно „Забуновото училище“, „негозото училище, което брой повече стаи отколкото ученици“ сторихте ли съ трудъ да видите, съ колко ученици трѣбва да се посѣтватъ такива специални училища въ всички просвѣтени страни, които вие толкова обичате да ни сочите и че даже, ако имаше нѣщо вѣрно отъ това тука у насъ, вие потърсихте ли истинскитъ причини на това, както би всѣки свѣсенъ човѣкъ направилъ? Непастици, вие сами повѣжи вие сами, кой е поблѣвистъ, обвинявате хората въ невѣжество и недобросъвестностъ!

Моля читателитъ да ми простягъ това малко отклонение, защото не можакъ друго яче. Нападатъ ме, защитавамъ се. Това естествено право никой не може ми го отне. Но на въпроса. Мнѣнието на г. Вълевъ по отношение гимназии или професионални училища, не е само негово; той случайно става изразителъ за него, за това и азъ нѣма да отговарямъ на г. Вълевъ, а ще отговарямъ на вълевци, каквито Богъ доста е наспорилъ въ България, защото почнато отъ всички министри на просвѣтата въ България и свършено съ послѣдния гимназиаленъ слуга, сѣ сжщото ще четете, сѣ сжщото ще чуете. Това е именно най-печалното у насъ. Въ една страна като нашата, чиято земя, отъ една страна, ражда жито като влато, чиято земя ражда ябълката, страна тъй щедро облагодѣтелствувана отъ природата, трѣбваше да прѣживѣе отъ друга страна, години усилни, години гладни (1899) въ която голѣма частъ отъ населението потънало въ нѣмотия, прибѣгна да се храни съ корени отъ дърветата и желждъ отъ джбоветъ. Трѣбваше само една година, като миналата, българина, иначе тъй привързанъ къмъ своята земя, да напуца огнища, домъ и дѣца и да ходи въ Америка на карове, да търси хлѣбъ, гдѣто вѣсто хлѣбъ, мнозина намѣриха гроба си. И седнали вълевци да ни пѣятъ още тѣзи пѣсенъ за нѣкаква култура, която тѣ търсятъ въ гимназитъ, въ знанията за Демостена и Клеона. — Такива привратни понятия, на култура, такова невѣжество въ непознаване нуждитъ на своето отечество, може да има само у насъ въ България.

Но Вълевци много обичатъ да ни сочатъ за примѣръ Австрия, гдѣто имало много гимназии и ergo и у насъ трѣбвало така да бжде. И вие ще си послужимъ съ сжщата страна, защото сѣ нея ни показватъ. Свѣдѣнията си вземиме отъ Meyers conversation-Lexicon за годината 1896 при едно население отъ 23,895,413 жители. Ние вземаме за сега закржтлена цифра отъ 25 милиона.

Цифритъ сж тѣзи:

Въ Австрия има 187 гимназии съ 3699 учители и 61278 ученици, 87 реални училища, нѣщо подобно като нашитъ V и VI класни училища, съ 1479 учители и 27410 ученици. Или въ Австрия една гимназия се пада на всѣки 90000 жители.

У насъ има 16 гимназии (мжски и женски) по статистиката за училищата за 1902/1903 учебна год. съ 557 учители и 11687 ученици, или една гимназия се пада на всѣки 250,000 (а не на 380,000 както се твърди). Не вземаме подъ смѣтка V класни училища. Да, това до тука добръ, но вълевци умишлено прѣскачатъ и замѣлчаватъ да кажатъ, че въ Австрия на една гимназия се падатъ 19 учители, а въ България на една такава, се падатъ 31 учители, въ Австрия на една гимназия (заедно съ реалнитъ имъ училища) се падатъ по 324 ученици, а въ България (безъ V кл. училища) по 731 ученици, а това ще рече, че вие имаме не 16 гимназии, а двойно — то е 32 гимназии, защото и учителитъ и ученицитъ въ гимназията ни сж двойно повече отъ ония на Австрия. Но статистиката ни казва и друго нѣщо замѣлчаватъ: Въ Австрия има 146 търговски училища съ 16772 ученици, а у насъ има 3 такива съ 447 ученици, въ Австрия сжществуватъ още 731 промишлено-занаятчийски училища съ 103,704 ученици, тогава когато у насъ има 2 занаятчийски училища съ 122 ученици. По нататкъ въ Австрия имало 16 сръдни и 94 ниши земеделски училища съ 3394 ученици, когато у насъ е имало 3 сръдни и 5 нисши такива съ 358 ученици при 39 учители. По нататкъ въ Австрия е имало 4 висши земеделски училища, начело съ очова въ Виена, 8 ветеринарни и 2 лѣсничейски. Освѣтъ това въ Австрия имало е още 568 допълнителни училища съ 15383 ученици, при 758 учители, въ които задължително се прѣподава земледѣлие. Земледѣлието се прѣподава още въ политехникитъ въ Виена, Прага, Грацъ, Брювъ и Лембергъ. Я да бѣше се казало, да се прѣподава този прѣдметъ и въ нашитъ прогимназии и класни училища, да видите какъ вълевци биха скочили като ужилени и щѣха да ни изободатъ очитъ!! По нататкъ въ Австрия сжществуватъ още 455 училища за рждѣлие и 65 учебно възпитателно завенкия. А това ще рече, че въ Австрия едно търговско училище се пада на всѣки 16400 жители, а въ България на 1 милионъ и 333000 жители, въ Австрия едно занаятчийско училище се пада на всѣки 32014 жители, а у насъ на 2 милиона хора, въ Австрия едно земеделско училище се пада на всѣки 218,181 жители, а у насъ на 500,000 жители. А за лѣсове, за ветеринари у насъ и дума не става, пъкъ за рждѣлие — пази Боже.

При това нека не се забрави,

че въ Австрия отъ 10000 жители съ земледѣлие и клоноветъ му се занимаватъ 6241, а въ България отъ 10000 жители занимаватъ земледѣлие и клоноветъ му 8100 души. Ще продължимъ

Я. Ст. Забуновъ.

ХИГИЕНА.

Отъ какво се ръководимъ при храненето.

Малцина сж хората, които се зачитватъ какъ трѣбва да се хранятъ и що трѣбва да ядатъ. Едни намиратъ, че инстинктътъ ни ръководи достатъчно, както въ избора на храната, така и въ начинътъ на храненето и се оставятъ, по примѣра на животнитъ, на своя апетитъ. Други, поради мизерното си състояние, не се водятъ даже отъ инстинктътъ на природата, а се хранятъ съ каквото могатъ, безъ да правятъ нѣкакъвъ изборъ. Вѣрно е, че всѣкой не може да прави изборъ въ храната, отъ икономически съображения, но не помалко е вѣрно и това, дѣто виждаме хора, които могатъ да си доставятъ по изборъ храна, да не правятъ никакъвъ изборъ или, ако правятъ такъвъ, нѣматъ ръководни хигиенични начала. Затуй и ний виждаме тлѣти хора да обичатъ и прѣдпочитатъ тѣстия или тлѣсга храна, която на рѣдко, при застоилъ и неподвиженъ животъ, увеличава тѣхното затлѣстване. Алкоголицитъ смиренно се подчиняватъ на жаждата за алкахолъ и прудерентно се посветаватъ на инстинктивното си влечение, до покварата на цѣлия си организъмъ. Дѣцата по инстинктъ обичатъ чрѣзмѣрно сладкитъ нѣща и не рѣдко разстройватъ стомаха си. Кърмачетата, забравени инстинктивно на майчина си гърда, достигатъ до разстройство на смилателнитъ органи. Изморяниягъ отъ дълга работа човѣкъ усѣща горѣща жажда за вода и инстинктивно се прѣдава на уголяването ѝ. Излишно е, мислимъ, да търсимъ повече примѣри изъ живота, за да покажемъ, че инстинктътъ не трѣбва да бжде единствениягъ критерий въ нашето хранене. Въ всичкитъ тукъ праведени примѣри инстинктътъ ще докара поврѣда на здравето и, слѣдователно, не трѣбва само на него да се ославяме. Потърсимъ ли примѣри и въ болезнаниягъ състояния на организма, ний и тамъ ще се натъкнемъ на сжщото положение. Тѣй, болнитъ отъ тифусъ често искатъ да ядатъ тѣкмо забраненитъ нѣща. Ако се удовлетворѣше това желание на болника, което изхожда инстинктивно отъ негова апетитъ, надали би се получило неговото оздравяне. Това може да се каже при много други болести, дѣто болнитъ нѣматъ апетитъ къмъ назначената храна отъ лѣкаря, а инстинктивно искатъ забранената. Ще трѣбва ли прочие да ги изоставимъ на тѣхното влечение? — Очевидно не.

Отъ казаното до тукъ явствува, че човѣкъ, колкото и да се намира подъ влиянието на инстинктътъ, като всѣко животно, не може безнаказано на него да се осланя, а ще трѣбва да се подчинява и на разума, за да поправа грѣшкитъ на инстинкта. Ето защо хигиената доста пространно се занимава съ нашата храна и съ начинътъ на храненето. Тя като се пол-

зува отъ химията, съ която се анализира съставната частъ на храната, както и на нашето тѣло, дава ни потребнитъ уцѣвения за нашето хранене. Отъ нея ний научаваме, коя храна е за насъ най-хранителна и коя не; коя може да бжде безполезна и коя врѣдна; какво количество е потребно дневно на единъ сръденъ, възрастенъ човѣкъ; какво — на едно кърмаче-дѣте. Отъ дълги медицински наблюдения се е дошло до заключение, че човѣкъ трѣбва да употребява смѣсена храна: животна и растителна. Има случаи, когато по необходимостъ ний прѣпоръчваме повече животна или повече растителна храна. Хората сж различни и съ разни наследствени прѣдрасположения. Едни, напримѣръ, естествено лесно затлѣстватъ, а други иматъ расположението за образуване въ тѣлото имъ пѣсьчани и камени утайки. Едни наслѣдватъ нервно-болни хора, а други носятъ отровниягъ елементъ на родителитъ си. Съставътъ на кръвта у хората е така сжщо не еднакъвъ. Отъ тукъ произтича и различието въ храната. Едни ще иматъ голѣма полза отъ тѣстияна храна, когато за други тя може да бжде врѣдна. Ако месото е за прѣпоръчване на нѣкои хора, то растителната храна на други е безспорно за прѣпоръчване.

Ако има нѣщо общо за прѣпоръчване на всички, то е начинътъ на храненето. Тукъ всички грѣшимъ. Само чревоугодиягъ хора се хранятъ бавно и продължително, но тѣ грѣшатъ често въ изборътъ на храната. А, между това, добръ е, полезно е, всички да се хранимъ полека, бавно. Повечето страдатъ отъ подокътъ, да глътатъ храната неспирно, не сробена. При такива яки органи, като жбитъ, ний нахвърляме храната си на цѣли части въ стомаха и се чудимъ отсѣтнѣ, защо страдаме тъй често отъ стомашно разстройство. Да не се забравя, че извѣстна храна има нужда отъ слюнката за смилането ѝ, а не само отъ жбитъ за раздробяване. Добръ е, полезно е слѣдъ ядене да се прави почивка по възможностъ единъ часъ. Никога не трѣбва да се хранимъ току слѣдъ умора или нервно влечение. Тогава храната не се смилва и човѣкъ се чувствува много злѣ. Лошъ е навикътъ да се пие вода въ врѣме на ядене, особно когато това е неумѣрено. Жаждата се усѣща поради много солената храна, която не е полезна. Тя сжщата потиква хората да злоупотрѣбватъ съ спирнитъ питиета (вино и бира). Много по-добръ е да се пие 1/2 чаша вода, единъ часъ слѣдъ ядене, ако разбира се не е вземано много чорба.

Мнозина се запитватъ, дали е добръ да се употребява вино на ядене. Ний ще отговоримъ, че е добръ да се не взема вино или друго спиртоо питие, но койго вижда че не може безъ него да се храни и, ако нѣма нѣкоя болестъ, за която е нужно за прѣщението, може да взема по 1 чаша чисто натурално вино, разрежено съ вода, безъ да се страхува.

Накрай ний обръщаме вниманието на всички върху тѣй нареченитъ консерви: запазена, оголена храна, като риби, раци, хайверъ, пастърми, луканки и пр. Внимавайте да не злоупотрѣбвате съ такава храна, защото тя често може да ви докара разстройство на смилателнитъ и даже на другитъ органи.

Д-ръ Ст. Спасовъ.

Сказка по новото лозарство.

(Продължение от бр. 14).

При неспазването на най-елементарните правила в лозарството, каквито са например материалните, сме седнали да се чудим, защо не отивали лозята.

Ако разсадника при училището в града ни, което е държало и държи фарът по лозарската наука и практика, ако тоя разсадник казваме е давал и дава повече от 10 години негоден материал, какъв по голъм скандал може да се иска от тоя при ръководението и успешът на лозарството ни?

Къдъ го има това по свѣта, едно училище, което е повикано да раздава и учи чистата лозарска наука, както и да изважда подготвени ступани, това същото училище и неговите учители-лозари да дават негодни материали в ръцѣта на лозаритѣ? Не е ли това явно съсипване на бѣднитѣ лозари, като съ това тѣ са ставали причина да си продават най-сегнѣ къщитѣ тия бѣдни лозари? Ами дискредитирането на науката? Не би ли се попитал човѣкъ тогава, какво са учили ученицитѣ му? Какво ще излѣзе от тѣх? О, страхъ ни обзема и трѣпки побиватъ при тая мисль: да се дже и съсипва населението от самитѣ тия, които е трѣбвало да му показватъ пътя на прогреса, правия пътъ на работата.

Но което е още по курьозно г-да, че тоя учител, който съ е тѣй злѣ подигравалъ съ тая свѣщенна наука, вмѣсто да намѣри своето наказание, намѣрихъ се хора да му се подпомогне вмѣсто да бже даденъ подъ сжлъ — да отиде да се специализира в Парижъ. О врѣмена, о нрави. Къдъ другадъ може да стане това, ако не в България? Бѣдно Българийо. Тежко и горко на тебе. Какъв ще е примѣра и поуката от тая постѣпка? Не е ли това подкрѣпяне на некадърността, невѣжеството и прѣстѣжливостта? Нека му теглятъ грѣха, ксито съ го пратили. Тогава има ли нужда още да се чудимъ защо не отивали лозята ни? Ами че кой ни гарантира че не съ ставали още купъ подобни работи по възобновяването? Тогава, ако не сме гарантирани съ направението, съ качеството на материалитѣ, съ ръководителитѣ на това дѣло, съ работитѣ изобщо по него, има ли нужда да се съмнѣваме, че не отивали лозята ни?

Изглежда, че и тукъ сме ударили у камъкъ, че и тукъ ни ядѣ ржда. Ето защо слѣдъ изслушването причинитѣ за неуспѣха на лозарството ни дохождаме до заключение, че за да се разясни мъглата и тъмнината съ която изглежда да е забулено това ступанско дѣло, ще трѣбва да се нареди една строга анкета за проучване и умаловяване на всичко нечестно и невѣрно, като се даде всекому заслуженото.

Къмъ края на рѣчта си г. Сираковъ спомена и за срѣдствата, които трѣбвало да се взематъ, за да се подобри възобновяването, обаче, поради нѣмание на мѣсто в вѣстника ще ги изоставя, като ще обърна вниманието само върху единъ принципиаленъ пунктъ, който г. Сираковъ документално изгъкна и подкрѣпи.

Касае се за даването на единъ добръ обмисленъ ступански планъ по

лозарството ни, т. е. да се даде една директива на бждащето ни лозарство, за да не стане нужда единъ денъ пакъ да се оплакваме отъ невъзможността за непласиране на материалитѣ отъ него. Това е повече отъ надлежаче защото съ това ще се начъртае единъ планъ, който лозарството ни което се възражда сега наново, ще усвои и прилага. Съ това ще се даде възможност на лозарството ни да стане единъ още по-силенъ и доходенъ факторъ в ступанството ни, отколкото е било до сега.

Като завършваме, пожелаваме щото хубавитѣ идеи и свѣти, които чухме отъ г. Сиракова да бждатъ часъ по скоро чути и освоени отъ тамъ, отъ къдѣто зависи нареждането на това дѣло. Плъв лозаръ.

Опровержение.

До Господина редактора на в. „Правда“ в гр. Плъвенъ.

Господинъ Редакторе.

По случай съобщението Ви в брой 13 на в. „Правда“ какво, че в Дол-Джбнишката община се изразходвало за осветление единъ вагонъ гасъ, Ви молиме дайте долното опровержение.

Върѣки желанието ми да давамъ обяснения за подобни банални лъжи, имайки прѣдъ видъ, че между насъ, па и на всѣкъдѣ се намиратъ хора, за които не е достатъчно малко да се замислятъ върху извѣстенъ въпросъ, а търсятъ даже да се възползватъ в своите егоистични цѣли, давамъ долнитѣ обяснения за да бже осветлена читашката публика.

Прѣзъ 1907 год. за осветление общинското управление (§ 7 по бюджета) съ изразходвани за гасъ сумата 39 лева. Прѣзъ сжщата година за осветление улицитѣ е изразходвано за гасъ сумата 242.75 лева.

Илиже за осветление улицитѣ и общинското управление е похарчено за гаса изобщо скромната сума 281 л. и 75 ст., независимо отъ това къмъ кой § каква сума е завѣдена; като се знае, че отъ § за отопление и осветление общинското управление сумата 135 лв. е похарчена за дърва, и когато отъ тоя § не е могло вече да се купува гасъ за общ. управление се е изразходвало такава отъ тая набавена за осветление улицитѣ, или обратно, когато има възможностъ.

Отъ до тукъ изложеното уважаемий дописникъ ясно вижда баналността на неговата смѣтка и азъ бихъ го молилъ да се повърне и добави дали не е ялнѣшъ и за кои години казва. До колкото направихъ смѣтка отъ освобождението ни до днесъ в нашата община едва ли съ изразходвани 280 каси гасъ, когато единъ вагонъ съдържа повече отъ 300 и то за една година, та да не би смѣтката му да е отъ врѣмето на Шибана още.....

Както и да е въ подобни глави, съ подобни смѣтки, често пъти втори пътъ несмѣятъ да се обадятъ, впрочеъ за да не му остана външо длъженъ, моля го по-скоро да стори това, за да нѣма нужда дълго врѣме да чакамъ.

Горното съобщавамъ и на тукашнитѣ наши партизани дървени философи, които съ по достойни да станатъ кръчмари, че въ вмѣсто да сторятъ усилие да разбератъ, да се издигнатъ до тѣзи точка зрѣние, отъ която трѣбва да глѣдатъ на разнитѣ грѣдметѣ и въпросѣ, обсъждатъ ги отъ своя лична точка зрѣние и съ толкова по-голяма смѣлостъ и рѣшителностъ, колкото по малко разбиратъ тѣ и тия, които ги зяватъ, туй за което говорятъ!

с. Долни Джбникъ 6/III 908 год.

П. Кметъ Къню Игнаговъ.

Музикална бѣседа.

Тази зима дѣйствително прѣдставява съ музикалнитѣ си вечеринки нѣщо необикновено.

Прѣди не много врѣме, г-въ Михаилъ-Стоянъ познатъ нашъ музикаленъ артистъ даде своя концертъ, който бѣше извънредно не добръ посѣтенъ. За него се изказахме още тогава. На 15 т. м. бѣше вечеринката, за която бѣ виновникъ г-нъ П. Караджиевъ. Програмата бѣше дълга и тежка и мнозина имаха право да се съмняватъ дали ще издържатъ общанията, които се правѣха съ нейното разнообразие.

Плъвенската публика има вече право да се отнася скептически къмъ истинността на правенитѣ реклами. Тя е била толковъ пъти разчорвана дори лъгана, че не желае вече да си дава паритѣ и да се лѣжи!

Съ тия опасения влѣзохме в салона „Съгласие“, който можеше да бже по-добръ осветленъ.

Първиятъ отдѣлъ почва съ оп. „Вилхелмъ тель“ — хоръ съ соло сопрано, изпълненъ много добръ отъ ученически хоръ и оркестъръ. Соловото пѣние бѣ изпѣто отъ малката и много общающа г-ца Люба Върбенова, ученичка въ тукашната дѣвическа прогимназия. Солото бѣше тѣй нѣжно изпѣто, пѣвкитя вложи въ пѣнието всичкото си искусство което малѣше слуха и неусетно проникваше въ душата ставаше човѣку леко, мило, приятно....

Дуета на цигулки излѣзе неочаквано сполучливъ. Изпълнителитѣ ученици общаваатъ да станатъ отлични виолинисти.

Solo „Циганка“, изпълни г-ца Д. Илиева, аккомпанирана на пиано отъ г. Караджиевъ.

Изпълнението излѣзе извънредно сполучливо, пѣвкитя вложи съ пѣнието си такава мелодичностъ и нежностъ щото за моментъ достави значителна приятностъ на слуха на посѣтителитѣ. Последния номеръ на отдѣлъ I бѣше „мазурка“ — изпълнява мандолиненъ оркестъръ. Изпълнението бѣ хубаво, обаче не знаемъ по какви съображения не можа да изпълни своя номеръ тѣй, както прѣдполагахме.

Не бихме се рѣшили да пишемъ нищо по него тѣй като тамъ е за мъшано женското честолюбие..... Съ това се свърши първия отдѣлъ. Всички нумера, съ изключение, бѣха басирани.

„Мама Иванчо думаше“ изпъл. дружественъ хоръ много добръ, само припѣва изпълненъ отъ г-нъ Обовъ, че излѣзе сполучливъ. Нека Плъвенци сравняватъ, въ сравнението е поуката.

Квартета се изпълни прѣвзходно добръ. Последния номеръ на концертната частъ бѣ изъ оп. „Трубадуръ“, изпълненъ отъ уч. хоръ и оркестъръ излѣзе *най-сполучливъ* и задоволи публиката. Наквалнитѣ трѣбваше по малко да пицятъ.

Литературната частъ бѣ много слабо застъпена.

Публиката остана възмугена отъ немарливостта на служащитѣ в д-во „Съгласие“, га че ли всичко се вършеше нарочно, публиката стоя съ чашове въ мракъ, блазѣ на тѣзи, които обичатъ мракъ! За всичкото това знаемъ кой е причината, обаче, не изкаме да му изкарикатуримъ личността, защото съ това ще се подиграемъ

съ сериозността на вѣстника.

Митю

П. П. Мжсъ: жена, кое ти е най-много хареса? *Жената*, — мълячи. *Мжсътъ*: мене ми се хареса най-много гаснението на лампитѣ.....

ХРОНИКА.

По технически причини вѣстника ни миналата седмица не можа да излѣзе. Молимъ четателитѣ си да ни извинятъ.

Ревизията по общинскитѣ нередовности е вече привършена и акта за това приключенъ. Прѣписъ отъ тоя актъ, както се научаваме, билъ вече връченъ на кмета, за да даде обяснения въ 5 дневенъ срокъ по констатиранитѣ при тая ревизия 90 нередовности. Въ какво се състоятъ тѣ, това сега не можемъ да изнесемъ, но говори се, че нередовноститѣ възлизали на около 120,000 лева.

Телефона Плъвенъ — София отъ днесъ 20 мартъ се открива за ползване отъ публиката. Не станаха никакви официалности по този случай. Защо ли? — Знае се, че при откриването на Свищовския телефонъ ходиха директора Стояновъ и Министра. Да не би да съ нѣщо сърдити?!

Изборитѣ за народни прѣдставители, — датата имъ остава все още неизвѣстна. Споредъ нѣкои ежедневи вѣстници, тѣ щѣли да се произведатъ къмъ 1 септември т. г., обаче, възможността да станатъ и по-рано е допустима. Това ще зависи отъ рѣшението на министерскитѣ свѣтъ за разтурянето на камарата, което въ скоро врѣме се очаква да се оповѣсти.

Кмета в с. Бръстовецъ, плъвенско, отстраненъ. Тѣзи дни по натискъ на селянитѣ горниятъ кметъ е билъ отстраненъ. Причинитѣ за това лежали въ неговото разсипничество и нехайно отнасяне спрямо общинскитѣ интереси. Поводъ за отстранението му е дала постѣпката на селянитѣ. Единъ денъ се събиратъ тѣ и рѣшаватъ да изгонятъ кмета си като нетърпимъ изъ канцеларията. Речено и сторено. Огиватъ въ канцеларията, взематъ общ. печатъ и като изкарали служащитѣ изъ нея, запечатили я. Слѣдъ това се отзовали въ Плъвенъ при окол. началникъ и му съобщаватъ за стореното. При това положение на работата началника не е могълъ да стори друго, освенъ да отиде въ селото, да се справи съ дѣйствителността и извърши потребното. Отъ справката излѣзло, че всички селяни, па даже и по-голямата частъ отъ общинския свѣтъ били противъ кмета си. На това отгорѣ началника, нѣмало що да стори, освенъ да прѣдаде на другъ свѣтникъ печата, а кмета, врѣмено, до гдѣто се разрѣши по надлежниятъ редъ работата, отстранилъ.

Дали постѣпката на окол. началникъ е лоялна, това е споренъ въпросъ, но при едно положение, като горвето, какво би могло да се направи, за да не последватъ кървави разправии? — Всѣки единъ самъ нека си отговори.

Провърителната комисия на хлбарското еснаеско сдружение въ града ни съпровърката си на 26, 27 и 28/II е намърнала, че касиера на сдружението към касата на същото се задължава съ 698·20 лева, която сума остава да се прибере от него и даде на бждания касиер на сдружението.

Желателно е подходящият за случая власти да се заинтересуват и се направи потрбното, за да се приберат въпроснит по горъ пари. За сега сдружението се прдставлява от правителствения комисаръ.

Училищният настоятел, Яко Ив. Мжстиновъ, отъ града ни, който заедно съ другаря си адвоката Асѣнъ Ив. Милчевъ бѣ подписалъ по становлението на плѣвен. училищно настоятелство за уволнението на 14 души основни учители въ края на м. уч. година при особено мѣние, че не е съгласенъ за уволнението имъ, понеже липсваха факти за подкрѣпа на прѣписванит на учителството обвинения, е отправилъ прѣди нѣколко дни заявление до г-на Министра на Народната Просвѣта, съ което иска да се направи ревизия на постановлението за уволнението на горнит учители, като неправилно. Дали г-нъ министра ще обърне внимание на тая негова постѣпка, остава да заговори бждашето; но за сѣки случай, като се има прѣдъ видъ неговата внимателност по обществено-училищнит въпроси, можемъ да разчитаме, че прозбата на г. Мжстиновъ ще бжде разгледана съ подобощата грижа.

Банята въ градътъ ни, прочута по своята архитектурност, която струва на плѣвенци 335,000 лева, е вече готова. Търга за даването ѝ подъ наемъ ще стане втори пѣтъ прѣвъ април. Отъ 25 того до поемането ѝ отъ наемател, експлоатирането ѝ ще бжде общинско, по стопански начинъ.

Плѣвенци най-сетнѣ могатъ да се считатъ честити, че въ скоро врѣме ще почнатъ да се радватъ на чистоплътност отъ изящна постройка. За данъчната тежестъ ще оставимъ да говорятъ екзекторитѣ-бирници!

Чуждестранцитѣ професорѣ, които дойдоха въ България за да улеснятъ стамболовското правителство, за откриване затворения отъ тѣхъ университетъ, сѣ се съгласили да напустнатъ България, като унищожатъ контракта си съ държавата срѣщу заплатата за двѣ години, включая и врѣмето отъ идването имъ въ България до сега. Както виждате за стрѣмглавщината на стамболовщината България ще плати сума пари на вѣтъра. Министръ Мушановъ е на мѣние да остави двамата французи Сьоль и Жоли да професорствуватъ и за прѣдъ при нашия университетъ.

Плѣвенското околийско учителско дрво въ заседание си на 9 того е вземало рѣшение, щото съюзениятъ празникъ — 25 мартъ, да бжде отпразнуванъ отъ членоветъ му твърдѣ тържествено, за което е взело вече и грижи още отъ дена на рѣшението си.

Отъ с. Долни Дѣбонкъ (плѣвенско) ни пишатъ: „На 16 т. м. въ седото ни се състоя голѣмо общосѣбрание, отъ общъ селски интересъ. Цѣльта на това събрание бѣше да се избере комисия, която да направи нуждитѣ постѣпки за ревизиране дѣлата на общинския съвѣтъ, а ако ѝ се не позволи това отъ съвѣта, да изиска ревизоръ отъ надлѣжнитѣ власти.

За комисия се избраха: Бешко Дуновъ, Печо Стойковъ, Маринъ Ст. Стоевъ и Коста Бойновъ. Тая комисия ще иска ревизията за прѣвъ цѣлния мандатъ на съвѣта до сега“.

Изборътъ за общински съвѣтници въ гр. Никополъ, който станал на 16 того, е спечеленъ отъ съединилитѣ се за задружна дѣйност демократи и прогресисти. Говори се, че имало нѣкакви прѣдизборни насилия, които по всѣка вѣроятност, сж резултатъ отъ партизански ежби. Но обстоятелството, че повече отъ 3/4 отъ избирателитѣ сж мискомани които винаги сж съ „юкюмата“, ни кара да се съмняваме въ прѣсканитѣ по тоя изборъ извѣстия. За всѣки случай ще се повърнемъ пакъ.

Въ Русе и други близкостоящи градове е почнала да върлува едрата шарка (Varicella) и бързо се развивала. Желателно е общинскитѣ санитарни власти да взематъ грижата да се правятъ често обиколки изъ кварталитѣ на града, за да се провѣрва да не би да се е появила вече и тукъ, или ако се прѣнесе отъ нѣкъдѣ, да се ограничава възможното ѝ развиване.

† Ивановъ Михаилъ, учител отъ мѣстната мъжка прогимназия, родомъ отъ Скопие, Македония, вслѣствие боледуване отъ „Червенка“, почина на 12 того. Погребението станало на 13 сжщи. Останкитѣ му бидоха изпратени отъ множество учители, граждани и почти всички ученици отъ прогимназията.

Ежедневнитѣ вѣстници у насъ станаха толкова много, че всеха да ги сравняватъ съ гбитѣ. И наистина, нужни ли сж толкова ежедневни вѣстници, каква е ползата отъ тѣхното множество? — Позволяваме си само едно нѣщо да кажемъ: че тѣ станаха много, за да останатъ съвсемъ малко и че повята на много ежедневни вѣстници безъ нужда понижи приетия на пресата въобще.

Въ музейната збирка на Плѣв. археологическо дружество, напоследък сж постѣпили слѣдитѣ твърдѣ важни археологични паметници: 1) Единъ римски жертвеникъ съ латински надписъ отъ 8 реда; 2) Единъ фрагментъ отъ мраморенъ архитравъ; 3) Единъ чудесно хубавъ мраморенъ капителъ отъ коринтски стилъ; 4) Единъ постгаментъ; 5) Единъ фрагментъ отъ барелефъ на „грятѣ граци“ (древногрѣцки богини) и 6) Желѣзната частъ отъ едно коние. Първитѣ 4 находки сж изкопани отъ Плѣвенския свещеникъ Мих. Шарановъ изъ каляшкото градище „Doricibus“, а послѣнитѣ 2 сж намѣрени отъ г. Георги Зулямовъ въ една нива при Витския паметникъ.

Мраморнитѣ находки иматъ една високохудожествена изработка, която свидѣтелствува по единъ необходимъ начинъ, че мѣстото, което ние днесъ обитаваме е било още прѣди хиляди години единъ важенъ културенъ центъръ, украсенъ съ великолѣпни римски дворци и храмове.

Имаме свѣдения, че у много Плѣвенски граждани сж се виждали подобни находки, и че тѣ ги употрѣблявали за други цѣли или нѣкъ ги просто захвърляли. („Защо ми си? не се ядешъ“). Врѣме е да разберемъ, че подобно отношение къмъ случайна запазенитѣ паметници на древността се казва „вандалщина“. Желателно е плѣвенскитѣ граждани да проявятъ по-голямъ интересъ къмъ работитѣ на това дрво и се погрижатъ за обогатяването на неговата музейна збирка, която е основа на бждания Плѣвенски археологически музей. Врѣме е вече, защото и малкия Ловечъ ни е заминалъ въ това отношение.

Замолени сме да запитаеме махленскитѣ участкѣвъ дѣкаръ, г-нъ Караджовъ, прѣгледвалъ ли е баща-

та на Долно-Дѣбнишкия кметъ, г. Кжно Атанасовъ, когато му е издавалъ удостоверение за че е свободенъ да упражнява питеепродавство, тѣй като той не отговаря здравословно за упражняване това звѣтие, понеже едната страна на лицето му се ядѣла отъ една заразителна болѣсть. Да не би да му е прѣдставенъ другъ човѣкъ вмѣсто бащата на кмета?

Ще чакаме освѣтление на истината.

Отъ с. Марашки Тръстеникъ (Плѣвенско) ни пишатъ: „Главния учител при Мар. Тръстенишкото основно училище дава, чрѣвъ общин. управление на участковия куриеръ *Цетанъ Андреевъ* официално писмо, придружено съ 12 лв. (звонсови пари) такса за писменния държавенъ изпитъ на 3-ма учители при сжщото училище, до окръжната инспекция. Обаче, уважаемия куриеръ не прѣдава писмото въ инспекцията, а паритѣ задържа и съ това става причина да закѣсѣятъ документитѣ на учителитѣ и да не бждатъ допуснати на помѣнатия изпитъ, въпрѣки това, че тѣ сж спазили исания срокъ, помѣнатъ въ окръжното на училищната инспекция.

Голѣми оплаквания и съмнения имаше противъ сжщия куриеръ, че се изгубили писма, обаче сега всичко вече е ясно, че куриера ги е злоупотребявалъ, като е събиралъ пари за марки та да облепва затворенитѣ писма, обаче той навѣрно е задържалъ паритѣ за свои нужди, а писмата осъждалъ на аугу-дафт. Орѣщаме внимание на началника му“.

Б. Р. Нека училищната ниция вземе актъ отъ тая случка.

Празника на пролѣтъта. Саденето дръвчета отъ ученицитѣ отъ основнитѣ училища въ града ни станало на 18 того. Дръвчета сж посадени въ градинитѣ на основнитѣ училища: „В. Левски“, „Огецъ Паиса“, „Любенъ Каравеловъ“, „Неофитъ Рилски“ и др. Дръвчетата сж занесени отъ ученицитѣ. Види се овоцниятъ разсадникъ да нѣма дръвчета за даване.

Обявления отъ III сѣдебенъ приставъ по испъл. дѣла

Обявление Н-о 848
Подписаний П. Георгиевъ Сѣдебенъ приставъ при Плѣвенски Окрѣженъ Сѣдъ на III участкъ на основание изпълнителний листъ Н-о 553 отъ 14 януари 1900 год. издаденъ отъ Плѣв. Окр. Сѣдъ въ полза на К. Ламбиевъ и Мария Цвѣткова изъ с. Орѣховица срѣщу Прокопъ Георгиевъ отъ с. Орѣховица за искъ 1100 л. заедно съ лихвитъ имъ по 10% годишно отъ 1 януари 1899 г. до исплащанието, и др. разноски.

Съгласно чл. чл. 913 отъ Граж. Сѣдопроизводство сж настоящето си обявямъ, че на 22 мартъ 1908 год. отъ 9 часа сутринта ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване прѣдъ общинската канцелария въ с. Орѣховица слѣдующитѣ длѣжникови движими имоти, а именно:

- 1) Единъ конь на 8 год. косьмъ врачъ бѣлѣзи нѣма оцѣненъ за 90 лв.
- 2) Единъ конь на 9 год. косьмъ врачъ съ бѣлѣзи на дѣсната купка дамга буява Н оц. за 90 лева.
- 3) Една крава на 5 год. косьмъ сивъ съ бѣлѣзи двѣтъ уши задорѣзи оц. за 30 лв.
- 4) Една крава на 3 — 4 год. косьмъ сивъ съ бѣлѣзи на двѣтъ уши задорѣзи оцѣн. за 30 лв.
- 5) Една биволица на 6 год. съ мъжко малаче на 1 год. съ бѣлѣзи на дѣсната кълка дѣмга и на двѣтъ

уши задорѣзи оцѣн. за 50 лв. 6) Единъ биволъ на 5 год. съ сжщитѣ бѣлѣзи оцѣненъ за 100 лв. 7) Единъ биволъ на 4 год. съ сжщитѣ бѣлѣзи оцѣненъ за 100 лв. 8) Сто двадесетъ овце оц. по шестъ лева едната, а всичко за 720 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна.

Който Г. г. желаятъ да купятъ горѣпомѣнатий имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ да наддавать, гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданята.

гр. Плѣвень, 29/1 1908 г.

Дѣло № 1137/907 г.

III Сѣд. Приставъ: П. Георгиевъ

Обявление № 640

Извѣствамъ, че отъ 26 Мартъ до 26 Априлий т. г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на с. Бъркачь, а именно:

Нива въ землището на с. Бъркачь въ мѣстността „Митювский връхъ“ Тръпката отъ 10 дек. при съсѣди: Стою Ляловъ, Найдѣнъ Скловъ, Николъ Драгановъ и Симеонъ Ивановъ жителни на с. Бъркачь оцѣн. за 200 лева.

Горния имотъ принадлежи на Вьло Вулковъ отъ с. Бъркачь не е заложенъ продава се по взисканието на Радю Вулковъ отъ с. Бъркачь за 509 лева, лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 4140 издаденъ отъ Луковигский Мировий Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ денъ и часъ въ канцелар. ми. гр. Плѣвень 18/1 1908 г.

Дѣло № 129/906 г.

III Сѣд. Приставъ: П. Георгиевъ

Обявление Н-о 1280

Извѣствамъ, че отъ 26 Мартъ до 26 Априлъ т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Плѣвень, а именно: 1/4 часть отъ една къща III кв. състояща се цѣлата отъ 4 стаи съ дворъ около 300 кв. метра въ сжщия дворъ и кухня при съсѣди: Цв. Чофорлигата, Пьшо Табака, Сандуца Иончева и пѣтъ оц. 1/4 часть за 4 40 лв.

Горния имотъ принадлежи на Елена Вьлова отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по взисканието на Ламба Маринова отъ Плѣвень за 238 лева лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 3148 издаденъ отъ I Плѣвенски Мировий Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ горната цѣна.

Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень 12 мартъ 1908 год.

Дѣло Н-о 222/907 год.

Сѣд. Приставъ: Хр. Ив. Кънчевъ.

Въ печатница „Надежда“ се намира за проданъ Птицевѣденъ Календаръ

За 1908 год.

отъ Н. Илиевъ

Управителъ на земеделѣчкото училище въ Борушъ.

Еlegantно подвѣрзанъ Цѣна 60 ст. съ поща 70.

Извѣстие

Извѣствамъ на интересующитѣ се господа, които иматъ нужда отъ доброкачествена варъ да заповѣдатъ въ склада ми, на улица Александровска до хотелъ Търговски.

Варъта е отъ с. Горникъ (Червенъ Брѣгъ). Продажбата е на едро и дребно по най износни цѣни.

Съ почитание: Стерю Дионисовъ.

ДОКЛАДЪ

На провѣрителния съвѣтъ къмъ XI редовно годишно събрание на г. г. акционеритѣ на Банка „НАПРѢДЪКЪ“.

Господа Акционери,

Въ качеството си провѣрителенъ съвѣтъ на Банката, съгласно чл. 49 на устава и чл. 202 отъ Търговския законъ, провѣрихме сключенитѣ къмъ 31 Декемврий 1907 г. Балансъ и смѣтка Печалби и Загуби и ги намѣрихме вѣрно извлечени изъ книгитѣ на Банката.

Актива намѣрихме на лице и добръ гарантиранъ.

Протоколитѣ за направенитѣ ни прѣзъ годината ревизии и тия по провѣрката на годишния Балансъ и смѣтката Печалби и Загуби сме записали въ особена за тази цѣль книга.

Това като Ви явяваме, Ви молимъ:

1) Да приемете за вѣрно съставени годишния Балансъ и смѣтката Печалби и Загуби;
2) Да удобритѣ прѣдложението на управителния съвѣтъ за разпредѣлението на печалбата 150,675.23 лева;

3) Да освободитѣ управителния съвѣтъ и постоянното управление на Банката отъ отговорностъ за истеклото врѣме.

гр. Пльвенъ 18 мартъ 1908 г.

(с./п.) Провѣрителенъ съвѣтъ: { Асьнъ Милчевъ
Пеню Матевъ
Петръ Ненковъ

БАЛАНСЪ

На Акционерна Банка „НАПРѢДЪКЪ“, сключенъ на 31 Декемврий 1907 година.

№ по редъ	А к т и в ъ	Златни		№ по редъ	П а с и в ъ	Златни	
		лева	ст.			лева	ст.
1	Каса	92,061	35	1	Капиталъ	1,000,000	—
2	Портофейлъ	357,173	76	2	Запасенъ фондъ	38,717	72
3	Депозирани полица при Б. Н. Банка	252,216	93	3	Резервенъ фондъ	38,000	—
4	Ипотеки	205,785	10	4	Вълогове	463,875	18
5	Движимъ и недвижимъ имотъ	6,081	37	5	Дивидентъ нераздаденъ	1,250	—
6	Заема срѣщу залогъ на стоки	949	60	6	Разни	253,105	99
7	Купени ефекти	15,923	61	7	Текущи смѣтки (кредитори)	1,938,261	12
8	Депозирани ефекти	144,856	90	8	Чужди полица за янкасо	59,101	93
9	Текущи смѣтки, (Дебитори)	1,761,727	15	9	Депозанти	144,856	90
10	Прѣдплатени лихви	8,168	30	10	Печалби и Загуби	176,409	96
11	Публични фондове	1,242,900	—				
12	Банкови разноси	25,734	73				
		4,113,578	80			4,113,578	80

С М Ъ Т К А

П Е Ч А Л Б И И З А Г У Б И З А 1907 год.

1	Банкови разноси	25,734	73	1	Огъ лихви и др.	176,409	96
2	5 % Амортизация имоти отъ лева 6081.37	304	07				
3	5 % Запасенъ фондъ	7,518	55				
4	4 % Възнаграждение служащитѣ	6,014	84				
5	20 Резервенъ фондъ	30,074	20				
6	Огнесени въ полза на 1908 год.	6,763	57				
7	Дивидентъ за раздаване	100,000	—				
		176,409	96			176,409	96

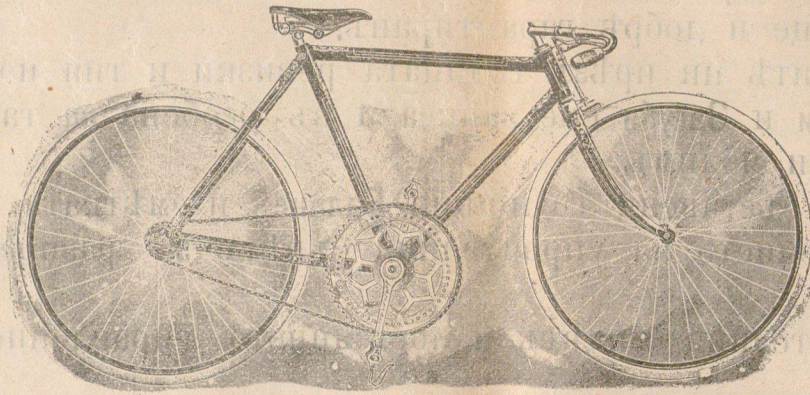
гр. Пльвенъ, 18 Мартъ 1908 год.

(с./п.) Провѣрителенъ съвѣтъ: { Асьнъ Милчевъ
Пеню Матевъ
Петръ Ненковъ

ТЕЛЕГРАМА

ПЪРВАТА партида специално поръчена за откриване сезона, отъ
ДАМСКИ МЪЖКИ И ДЪТСКИ ВЕЛОСИПЕДИ
ПРИСТИГНА!!

ТЪРСИМЪ СОЛДАНЪ
 ПРЕДСТАВИТЕЛЪ ВЪ
 „SIGLES-STAR“
 СЪ ЦЪНИ И УСЛОВИЯ
 КОНКОРИРАМЕ ЦЪЛИЯ
 ПАВАРЪ.

СЪ ЛЪКОСТЪТА, ЕЛЕГАНТ-
 НОСТЪТА И СЪЛДНОСТЪ-
 ТА НА НАШИТЕ
ВЕЛОСИПЕДИ,
 Виемъ по всички
 линии и
 ЦЪЛАТА КОНКОРИЦИЯ.
 АГЕНТИ.

Приятно ни е да съобщимъ на многобройната ни клиентела и на всички колоездачи и любители на спорта въ България, че имаме Генералното представителство на най голъмата фабрика за велосипеди и мотоциклети: „SOCIETE FRANCAISE DES SIGLES-STAR“ въ Парижъ, произвѣдение на която миналий сезонъ направиха Фуроръ, въ стария и новия свѣтъ. (Европа-Америка). Първата партида отъ тази марка, слѣдъ два дни престога!

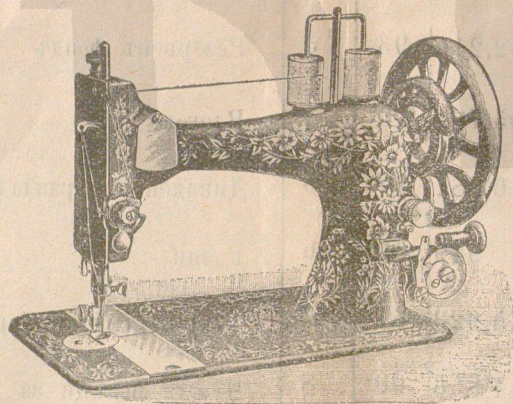
Имаме винаги складирани и голъмъ изборъ отъ велосипедитъ: Английски „SINGER“ Германски „EXPRES“ (BAVARIA) и „DOITCHLAND“ всичките, приготвени съгласно най-новитъ искания на спорта съ изящна конструкция и съ първокачествени гуми — „DAUNLOP“, „EXSELZIOR“, „KONTINENTAL“, и пр.

Най голъмъ изборъ отъ велосипедни части и всички видове до най малкитъ потребности за всеъки колоездачъ.

И тази година ще даваме Велосипеди подъ наемъ като за цѣлѣта пустнахме нови.

Представителство и складъ на прочутитъ шевни машини „VERITAS“ Ръчни, Юрчани, Занаятчийски, Централъ за бродерия и пр.

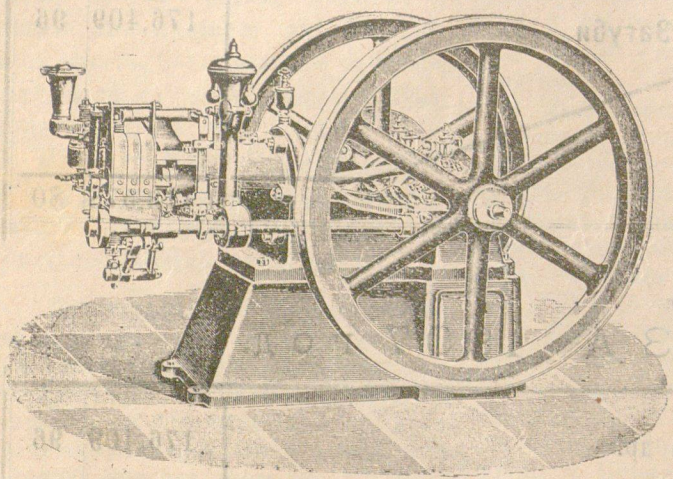
Шие извънредно
 ЛЪКО
 Конкорира всички
 съществуващи до
 сега марки въ ка-
 чествино отноше-
 ние и съ своитъ
 12 преимущества
 ШИЕ ЛЪКОСТНО
 БЕЗЪ ШУМЪ
 СРОЧНИ ИСПЛАЩАНИЯ
 БЕЗМАТЪКА ПОПРАВКА

Имаме складирани добъръ изборъ отъ ПЛЕТЧНИТЪ МАШИНИ „Britania“ „Victoria“ и пр. Тѣзи машини сж единственитъ за сега, които донасятъ дневно 5 и повечето лева доходъ безъ никакъвъ почти трудъ и никакъвъ капиталъ. продаваме ги на срочни изплащания, при цѣни най износни.

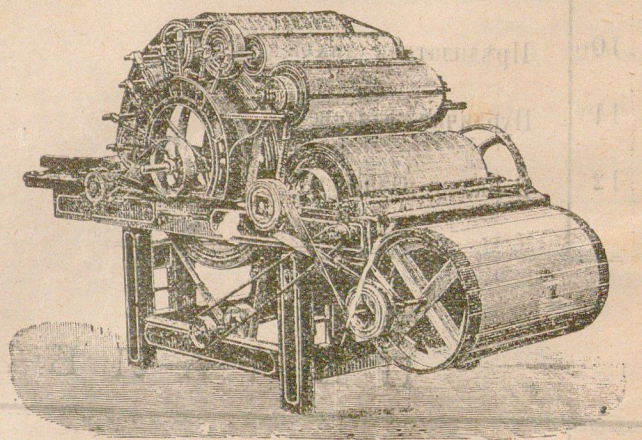
Представителство и складъ на всички видове земледѣлчески машини: плугови триори патентъ „ХАИДЪ“, мисиротроначки, жетварки Американски армомѣлки, сламорѣзачки, цѣвклорѣзачки, вѣялки и пр. и пр.

Разни видове помпи за кладенци, тръби за сжщитъ; Помпи за бира

ДАРАЦИ комплектъ съ чешкалото за влачене вълна и парцали.

Продаваме и доставаме, всички видове занаятчийски машини за тенекеджий, дърводѣлци, желѣзари и пр.

Посрѣдничемъ за инстолване на парни мълници, модерни кирметчийници и пр. цѣни и условия най-износни.
 Представителства на инострани търговски къщи и фабрики. Окржжена агентура на застрахователното дружество за животъ и ренти „АНКАРЪ“ съ главното сѣдалище въ Виена, осн. капиталъ 180 милиона крони.
 Посрѣдничимъ за износъ на мѣстни артикули на най добрите инострани пазари.
 Ползваме се отъ случая да обзрнемъ вниманието на Г. и. търговците и интересующите се, че **КЛОНЪТЪ НИ ВЪ СОМОВИТЪ**, обмитъва и сѣдира най бързо, акуратно и при най износни възнаграждения и условия.

СЪ ПОЧИТАНИЕ:

Цв. Г. Бояджиевъ & Ставри Костовъ.

КАНТОРАТА И СКЛАДЪТЪ НИ СЕ НАМИРЯТЪ ПРИ НОВАТА ПОЩА СРЪШУ КОМАНДАНСТВОТО